

Şemdinli Olayları, Ümmeti İslâmî Hayatı Yeniden Başlatmaya Sevk Etmelidir!

9 Kasım'da Türkiye'nin Hakkâri ilinin Şemdinli ilçesinde meydana gelen bir patlamada 3 kişi öldürülmüş, 16 kişi de yaralandı. Bundan önce Temmuz ayından beri bölgede yirmiden fazla patlama yaşandı. Fakat bu son olayda, fâillerin Jandarma İstihbârat elemanları oldukları açıkça ifşâ edilmiştir.

Olaydan hemen sonra Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Fevzi Türkeri, "adli soruşturmanın sonuçlanmasını beklemeden" ani bir refleks ile olayı "lokal" olarak tanımlaması dikkat çekicidir. Ayrıca Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın olayın baş fâilini savunurcasına "Onunla birlikte çalıştık. O iyi bir astsubaydır" şeklinde bir açıklama yapması da çarpıcı bir tepkidir.

Orduyla doğrudan bağlantılı olması ve Kürt meselenin uzantısı niteliğinde olması açısından, bu vakıayı doğru olarak anlayabilmek üzere biraz geriye gitmek gerekmektedir.

İngilizlerin Türkiye için belirledikleri temel sorunlar, İslamcılık ve Kürtçülük meseleleri idi. Böylece Türkiye devleti İslam'a ve Kürtlere düşmanlık etmeyi vazgeçilmez bir politika olarak benimsedi. O kadar ki bu ikisine ilişkin her pürüzü, "Cumhuriyetin devleti ve milleti ile bölünmez bütünlüğü"ne yönelik bir ölüm-kalım meselesi saydı. Bu iki alanda meydana gelen her kıpırdanmayı demir yumruk ile ezdi. Çünkü bunları güvenliğinin ve bekasının ihmal edilmez tehditleri olarak kabul etti. Haliyle bu durum, ülke içinde askeri gücün yani ordunun kuvvetli ve etkin olmasını gerektirdi. Devletin güvenlik endişeleri hiçbir zaman peşini bırakmadığı için ordu, en kuvvetli ve en etkin güç olarak kaldı ve gerektiğinde bu gücünü ve etkinliğini kullandı. Bilindiği gibi ordu, 1960'tan sonra ülke siyasetine neredeyse her on yılda bir müdahale etti. Türkiye Cumhurbaşkanlarının yarısından fazlası da eski asker idi.

Amerika, tüm gayretlerine rağmen bir türlü Türkiye'ye nüfuz edemedi. Bunun da ordunun gücünden kaynaklandığını anlayınca Özal döneminden itibaren devletin güvenlik zaafiyeti olan iki meseleyi yani İslamcılık ve Kürtçülük meselesini karıştırmaya başladı.

Bu maksatla bir taraftan Özal'ın yasal yetkileriyle orduya alternatif olarak polisi ağır silahlar ile donatırken diğer taraftan PKK'nın kontrolünü ele geçirerek terör eylemlerini yoğunlaştırdı. Bir başka ifadeyle Amerika'nın güçlenmesini arzuladığı unsurların donatılması için kullanılan mazeret PKK terörünün şiddetlenmiş olması idi.

Amerika'nın oynattığı bu çifte senaryo sonucunda birtakım değişik yapılanmalar ortaya çıktı. Bunlar genel olarak; Amerika'ya yakın çevrelerden devşirilen genelde İslamcı-milliyetçi kesimlerden seçilmiş tetikçiler liderliğindeki mafya örgütlenmeleri, PKK ile devlet arasında tercih yapmaya zorlanan Kürt halkından seçilen korucular sistemi, Askerî eğitim verilmiş ve ağır silahlarla donatılmış polislerden oluşan Özel-TİM veya Özel-Harekât teşkilâtı, özellikle Jandarma birimlerinde istihbârat yetenekleriyle donatılmış askerlerden oluşan JİTEM veya JİS [Jandarma İstihbârat], 1979'da bölgeye yakın olan İran'da meydana gelen İslâmî (!) devrimden etkilenen ve samimi İslâmî duygulara yoğun olarak sahip olan insanlardan oluşturulan Hizbullah Örgütü gibi yapılanmalardı.

PKK eylemlerinin 90'lı yılların başından itibaren şiddetlenmesiyle birlikte Kontr-Gerilla olarak tanımlanan bu teşkilâtlar oluşturulmuştur. Mafya yapılanmaları, Korucular örgütü ve Özel-Harekât Amerika tarafından Özal zamanında hazırlanırken buna tepki olarak ordu da JİTEM'i kurmuştu. Türkiye'nin doğusundaki Hizbullah da ordu tarafından istismar edildi. Bu Hizbullah'ın, Lübnan'daki Hizbullah ile hiçbir organik bağı yoktur.

Bilindiği gibi Amerika'nın 28 Şubat sonrasında PKK'dan desteğini çekip Abdullah Öcalan'ın Kenya'da teslim edilmesinden sonra PKK iç çatışmaya sürüklendi ve giderek güç kaybetti. Böylece bölgede terör eylemleri azaldı, öncekine nazaran bir huzur ve sükun atmosferi oluşunca, olağanüstü hâl hafifletildi ve artık bu gerilla-tipi varlıklara ihtiyaç kalmadı. Böylece adım adım tasfiye edildiler. Meselâ, Özel Harekât birimlerinin çoğu, Doğu'dan metropollere çekilerek suç oranlarının yüksek olduğu bölgelere yerleştirildiler. Korucular ise aşiretler ile bağlantılı çeteler şeklinde varlıklarını sürdürseler de önceki ağırlıkları kalmadı. Hizbullah'ın çökertilmesi ise İslam ve Müslümanlar açısından oldukça feci, çok hızlı ve yıkıcı oldu.

Bu nispeten sakin durum, PKK'nın Nisan 2004'te yeni yapılanmasını tamamlayıp yeniden harekete geçmesine kadar sürdü. Abdullah Öcalan'ın 1999'da yakalanmasından sonra PKK içerisinde bir iç çatışma yaşandı. Bu çatışma yeni strateji ve yeni liderlik hususunda idi. *"Silahlı mücadele bitti"* düşüncesiyle hareket eden Amerikancı Osman Öcalan grubu şiddetli çatışmalardan sonar örgütten ayrıldı veya bazı örgüt kaynaklarına göre atıldı. Böylece örgüt, *"Silahlı mücâdeleye devam"* düşüncesiyle hareket eden İngiliz-İsrail güdümlü grubun eline geçmiş oldu.

Amerika'nın yeni stratejisi gereği, Türkiye Cumhuriyeti'nin temellerini sarsacak şekilde devletin özel hassasiyetleri bulunan güvenlik meselelerini siyâsî meseleler haline getirme üslubunu şiddetlendirip Kürt meselesini siyâsî boyuta çekmeye çalışması üzerine, derin devletin İngiliz kanadı ve onun devlet içindeki uzantıları Kürt meselesinin güvenlik boyutunu sürekli olarak vurgulamaya başladılar. Yine İngiliz güdümlü PKK'nın eylemlerini yoğunlaştırması da buna destek sağladı. Diğer bir deyimle derin devletin İngiliz kanadı ile PKK, Kürt meselesini salt güvenlik boyutuna çekme çabalarında ortak hareket etti. PKK eylemlerinin artması, Ordunun sınır-ötesi operasyon talepleri, metropollerde sokak gösterilerinin çoğalması ve "terörle mücâdele" kavramının öne çıkarılması bu eşgüdümün yansımalarıdır.

İşte derin devletin İngiliz kanadının, bu güvenlik boyutunu bârizleştirmek üzere hedef olarak seçtiği bölgelerden biri de Irak ve İran sınırında bulunan Hakkâri-Yüksekova-Şemdinli üçgeniydi ve bunun için o eski Kontra artıklarını devreye sokuldu. İşte Şemdinli'deki olay, bu vakianın ifşâ edilmesidir!

Nitekim Fransız Liberation Gazetesi'nde yayınlanan "Ankara temizlik yapmak istiyor" başlıklı makâlede doğru bir yorumda bulunularak şöyle denildi: *"Olay, ordu ile Kürt asiler arasında 1984-1999 yıllarında 36 bin ölüme neden olan 'kirli savaş' sırasında çok sayıda meydana gelen kontr-gerillanın bir operasyonu gibi görünüyor."* Ve şöyle denildi: *"Kısa bir süre içerisinde parlamentoda bir araştırma komisyonu kurulması bekleniyor. Eğer soruşturmalar sonuna kadar götürülürse gerçek bir dönüm noktası oluşturacak. Kontr-gerillaya mal edilen 'faili meçhul cinayetler' sırasında üç bin kişi öldürüldü. Dönemin yargı ve siyasi otoriteleri, çoğu zaman hiçbir soruşturma açmamıştı."*

Dolayısıyla bu ifşaat, şimşeklerin orduya yönlendirilmesine yol açacaktır. Bu da ordunun, tortuları hissedilen bu illegal varlıkların tamamen ortadan kaldırmaya ve ordunun yapısında ve seyrinde reform yapmaya zorlanmasıdır. Fakat üst düzey generallerin açıklamalarından görünen o ki bu tür talepler ciddi şekilde yerine getirilmeyecek, olay birkaç şahsın yargılanıp cezalandırılmasıyla kapatılacaktır. Nitekim daha önce de böyle olmuştu. Bununla birlikte Amerika ve Avrupa Birliği, ordu üzerindeki baskılarını yoğunlaştırırken bu olayı son kertesine kadar istismar etmeye uğraşacaktır.

Gerçek şu ki Ümmetin toprakları üzerinde, Ümmetin servetlerini kullanarak, Ümmetin evlatları arasında fitne ve katliam tohumları saçanlar, doğrudan doğruya Sömürgeci Kâfirler ile onların mevcut yönetimlere sızmış asalaklarından başkası değildir. Sahnede görünen dublörlerin ve figüranların hiçbir önem ve değeri yoktur. Öyleyse onları oynatan ellerin bilinmesi gerekir ki bu eller, Kâfir Sömürgecilerden başkası değildir. Dolayısıyla Müslümanların, olayın detaylarına dalarak asıl fâilleri gözden kaçırmaları doğru olmaz. Onlara karşı cephe almayıp seyirci gibi izlemeleri hiç doğru olmaz. Doğru olan gerçek fâilleri tanımak, onların tuzaklarını ve entrikalarını kavramak ve İslâmî hayatı yeniden başlatmak üzere sahih-ideolojik İslâmî kitleleşme dâhilinde vakit kaybetmeksizin çalışmaktır. Hem de Kâfirlerin Ümmet aleyhine tasarlayıp uygulamaya geçirdiği planlarına harcadığı çabalardan daha yoğun bir çaba ile çalışarak... Geceleri gündüzlere katarak... Azimleri ve sebatları güçlendirerek... Yılmayarak ve yorulmayarak... Allah'ın Nusretini, Rızasını ve Cennetini umarak...

Çalışanlar işte böylesi (bir kurtuluş) için çalışsınlar! [Saffat 61]